

Postmottaket

Fra: Leif Evje [Leif.Evje@kvafjord.kommune.no]
Sendt: 9. februar 2004 13:57
Til: Postmottaket
Kopi: Terje Dahl (E-post)
Emne: Høring ny skoglov mulig skrivefeil i §14

2003/3044 - 8

ASR/JUR

1AA

Y82

I § 14, 2. ledd, siste del i høringsutkastet (side 55 i høringsnotatet) er ordlyden: "... og ved skogeigaren sin bruk av virke til å dekke eige behov i samband med verksemd som gjeld jord og skog".

Kan det her ha falt ut et "ikkje"? Slik at teksten blir "... og ved skogeigaren sin bruk av virke til å dekke eige behov i samband med verksemd som ikkje gjeld jord og skog".

Da blir det samsvar med innholdet i gjeldende §41i skogloven og forskrift for skogavgift. I følge kommentarene til lovforslaget skal det på dette punktet være samsvar i innholdet i gjeldende og ny lov.

Med hilsen

Leif Evje
Skogbrukssjef

Kvæfjord kommune

Skogbrukssjef 1.distrikt

Landbruksdepartementet

Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Deres ref:
200303044-

Vår ref:
03/00300-21
Bes oppgitt ved svar

Saksbeh:
Leif Evje

Arkivkode:
V70 &79

Dato:
02.03.2004

HØRINGSUTTALELSE. FORSLAG TIL NY LOV OM SKOGBRUK

Høringsuttalelsen er gitt som en administrativ uttalelse av skogbrukssjefen på vegne av Kvæfjord kommune.

Til § 1. Formålet med lova

Næringsinteressene = verdiskaping bør stå ennå klarere i loven.

Utgangspunktet er at det skal være en næringslov. Særlig når en leser en del av departementets kommentarer, blir næringsdelen uklar. På side 39 åpner en for at det kan være ulike mål for skogeierne, men her bør det være et minstekrav om at andre målsettinger enn virkesproduksjon, må kunne gi verdiskaping for eier eller samfunnet.

Til § 2. Virkeområde for lova

Det er positivt at gjeldende praksis om at loven gjelder inntil arealene er tatt i bruk til anna formål, blir stadfestet.

Det savnes fortsatt ei avklaring på naturlig overgang av areal fra dyrka mark til skog. Kommentaren nevner når det er aktuelt å gjøre tiltak. Hva med areal hvor det er etablert en foryngelse, vanligvis av lauvskog, som kan gi en tilfredsstillende produksjon men hvor det ennå ikke er behov for tiltak i form tynning før om flere år ?

Til § 3. Skogbrukstyresmakt

Betegnelsen er et langt og tungt ord. Skogoppsyn er et bedre ord og de fleste har ei oppfatning av hva som ligger i dette ordet.

Lovforslaget har ikke med hjemmel for å kreve skogbrukfaglig kompetanse i kommunene. LD har sjøl pekt på den reduksjonen som har skjedd i kommunene og skriver på s.24 i

høringsnotatet: ”... viktig å sikre at den lokale skogstyresmakta har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse til å møte utfordringane på ein effektiv og god måte.”

Når det i lovforslagets § 4 og varsla tilhørende forskrifter, stilles krav til skogeier, ville det også være naturleg å stille minstekrav til de som skal forvalte loven og bl.a. utføre oppsyn med skogeiere.

Til § 4. Skogeigar sitt forvaltaransvar

Skogeiers plikt til å ha oversikt og ta omsyn til miljøverdier må presiseres i forskrift.

Oppfatning av hva som er miljøverdi vil være ulike, etter hvem en spør. Trolig vil synet på dette også endres over tid, og ikke minst når det gjelder hvilke omsyn som må tas for å sikre miljøverdiene. F.eks. bør drift i samsvar med godkjent skogbruksplan med miljøregistrering godtas sjøl om det kan være andre forekomster som ikke er kjent for skogeier.

Til § 6. Forynging og stell av skog

Merknaden går mest på departementets kommentarer til paragrafen.

Her settes nedgangen i oppbygging og stell av ny skog i sammenheng med svekket lønnsomhet og manglende tro på framtida.

I denne sammenheng kan en ikke unnlate å peke på at de mest negative signalene når det gjelder skogbrukets framtid har kommet fra Landbruksdepartementet sjøl.

Eksempel ”Mer enn nok gran i landet” og fjerning av statstilskott.

Hvor langt skal kravet om å legge til rette for foryngelse gå.

Hva med et område der det legges til rette for naturleg foryngelse av lauv, men der sterkt beitepress av husdyr hindrer ungskog i å komme opp. I områder med felles beiterett kan dette føre til problem med ansvarsfordeling. Er det i så fall skogeier som må gjerde inn foryngelsesfelt, for å sikre etablering av ungskog, uavhengig av om han sjøl slipper dyr på beite ?

Til 3. ledd i paragrafen. Vilkår for eller nekt av ulike tiltak.

Bruk av plantevernemiddel er allerede regulert av egen nasjonal forskrift, vedtatt av LD 04.08.1987. Vanskelig å se at det da kan være behov for egen lovfesting.

Paragrafen åpner for at kommunene kan gå svært langt i å gi restriksjoner, jfr. ordlyden ”så langt kommunen finn det nødvendig” Her må det inn et krav om avgrensing til områder med dokumenterte verdier. I gjeldende lov var det departementet som etter innstilling fra fylkeslandbruksstyret kunne sette slike vilkår eller nekte tiltak.

Etter gjeldende lov, § 17, kan skogoppsynet (og kommunen) gripe inn ved manglende tiltak. og etter § 19 pålegge meldeplikt for tilsvarende tiltak. Det kan ikke være tvil om at det nye lovforslaget går mye lenger i at kommunene kan legge restriksjoner på gjennomføring av skogtiltak.

Til § 8 Hogst og måling

2. ledd.

Gir lovteksten hjemmel for pålegg/restriksjoner hogst på hele eller deler av en eiendom, eller er det snakk om bestand som er påbegynt avvirket ?

Kommunen kan sjelden vite om planlagte hogster så lenge det ikke er meldeplikt. Vil først kunne vite om det når hogst har skjedd. Med dagens mekaniserte avvirking går det fort fra hogst i et bestand er påbegynt til den er ferdig, og det vil være praktisk vanskelig å gripe inn i påbegynte enkelthogster.

Det bør fortsatt i utgangspunktet være forbud mot hogst av yngre tilfredsstillende skog. Det vil ikke bestandig være likhet mellom private interesser og samfunnsnytt. Dette må også ses i sammenheng med direkte eller indirekte offentlig støtte som har vært gitt til etablering og stell av ungsskog.

Til § 9 Førebyggande tiltak

Siste ledd bør med i loven. Denne hjemmelen kan tenkes å være med til å løse problem med elg som trekker mellom flere kommuner på vinterbeite.

Til § 11 Meldeplikt 2.ledd.

Dersom meldeplikt innføres, bør det være slik at skogeier kan gjennomføre tiltaket dersom kommunen ikke har gitt tilbakemelding innen tre uker. Det vil samsvare med meldeplikt for tiltak etter plan og bygningsloven. Og kommunen har rimelig tid til å gi tilbakemelding i de tilfellene det er behov for mer tid til vurdering av tiltaket det er sendt melding om.

Til § 14 Innbetaling til skogfond

Begrepet skogfond er bedre enn nåværende skogavgift.

I 2. ledd er det blitt en vesentlig forskjell i forhold til gjeldende lov og også i forhold til kommentarene om at det skal være samme formulering som gjeldene § 41. Slik paragrafen er formulert, skal det svares skogfond også for skogeiers egen bruk av virke til jord- og skogbruk. Nå er dette unntatt.

Undertegnede har sendt to e-poster til LD for å få avklart om dette er skrivefeil, eller om det foreslås endring som framgår av lovteksten, men har ennå ikke fått svar.

Dersom denne endringen gjennomføres ser en store praktiske problem med fastsetting av beløp og innbetaling og kontroll med hva som brukes på gårdene. Endringen vil heller ikke være en stimulans til å bruke eget virke til nødvendige bygg på bruket.

Til § 15 Bruk av skogfondet

Tiltak som går under betegnelsen skogsdrift er fjernet i lovforslaget. I praksis vil det hovedsaklig være til skogsveger. Dette formålet bør det fortsatt være mulig å bruke skogfondmidler til. Jfr LD egen kommentar under § 7: "Bygging av veger til skogbruksformål har vore og er eit nødvendig tiltak for å fremme eit rasjonelt og berekraftig skogbruk"

Andre endringer i loven.

Fjernning av omdisponering etter gjeldene § 50 og overføring til jordloven § 9.

Omdisponering av skogsmark bør fortsatt høre til skogloven med følgende begrunnelse:

Det stemmer ikke med våre forhold slik LD framholder at de fleste omdisponeringsaker også innebærer fradeling. Statistikken viser at samla skogareal som er søkt omdisponert de siste årene er mye større enn skogareal som er søkt fradelt til annet enn fortsatt landbruk.

Størst er areal omdisponert til nydyrking og masseuttak. Hver av disse søknadene gjelder ofte store areal. Selv om antall saker der det søkes fradeling er høyt, dreier det seg som regel om tomtearealer inntil 2 dekar.

Det at omdisponering av skog er hjemlet i skogloven sikrer at det blir lagt ei skogbruksfaglig vurdering til grunn. Det vil da framgå av saksutredningen at skogbruksfaglig ansvarlig i kommunen har hatt søknaden til vurdering.

Miljøforskrift.

Før en kan gi synspunkt på hva innholdet i denne skal være, må departementet avklare hva som er hovedhensikten med forskriften. Er det å lovfeste og dokumentere for omverden den praksisen som etter hvert har etablert seg basert på Levende Skog- standardene og tilhørende sertifisering. Eller skal forskriften sette andre standarder for hvordan skogbruket skal ta miljøhensyn ? For øvrig vises det til høringsuttalelse datert 29. januar 1998 på LDs høring om forskrift om miljøtilpasninger i skogbruket.

Med hilsen

Leif Evje
skogbrukssjef